

# Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ  
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 8  
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς  
καὶ εἶνε προπληρωταὶ δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ  
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ  
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0,15  
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις  
Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβίκειον

Περίοδος Β'.—Τόμ. 11<sup>ος</sup>

Ἐν Ἀθήναις, 31 Ἰανουαρίου 1904

Ἔτος 26<sup>ον</sup>—Ἀριθ. 5

## ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΥΝ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑΠὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Ὁ κ. Πάτερσων εἶχε περάτῃ, κατ' ὀλίγους μῆνας μόνον, τὰ σκράντα χρυσάνκια. Ἀνθρωπος τῆς μελέτης ἦτο μᾶλλον παρὰ φίλαθλος, καὶ ὅμως εἶχεν ἐξαίρετον ὑγείαν, τὴν ὁποίαν μὲ καμμίαν κατάχρησιν δὲν εἶχε κλονίσῃ ποτέ του· εἶχε καλὸν στομάχι, καρδίαν θαυμάσια ρυθμισμένην, πνεύμονας ἀρίστης ποιότητος. Ἦτο ἄνθρωπος διακριτικὸς καὶ μετρημένος, ἀναλλοιώτως ἰσόρροπος, εἶχε κατορθώσῃ νὰ μὴ σφάλῃ ποτὲ οὔτε μὲ τὰ ἔργα, οὔτε μὲ τὰ λόγια του, ἄνθρωπος τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως συγχρόνως, ἀνίκανος νὰ δυσαρεστήσῃ κανέναν, ἀνεκτικὸς ὅσον παίρνει, καὶ διὰ νὰ μεταχειρισθῇ μίαν φράσιν, τὴν ὁποίαν ὅχι ἐνοσιμεύετο καὶ αὐτός, ἦτο ἄνθρωπος εἰδὼς ἑαυτοῦ κρατεῖν.

Ὁ κ. Ὁράτιος Πάτερσων, μὲ τὸ ἀνάστημά του τὸ ὑψηλότερον τοῦ μετρίου, καὶ μὲ τοὺς στενοὺς καὶ ἰσχνοὺς ὤμους του, ἦιον ἀρκετὰ ἀδέξιός εἰς τὸ βάδισμά του, ἀκομψὸς εἰς τὸ παρὰστημά του. Συνώδεε πάντοτε μ' ἐμφαντικὴν χειρονομίαν ὅλα τὰ λόγια του, τὰ ὁποῖα ἐτόνιζε μὲ τρόπον ἐξεζητημένον. Ἦτο σοβαρὸς τὴν φυσιογνωμίαν, ἀλλὰ συγκατένευε νὰ χαμογελᾷ ἐνίοτε. Τὰ μάτια του εἶχαν χρῶμα ἀνοικτὸν γαλανόν, καὶ ἦτο τόσον μύωψ ὥστε πάντοτε ἐφορούσε γυαλιὰ πολὺ δυνατὰ. τὰ ὁποῖα ἐτοποθετεῖ εἰς τὸ ἄκρον τῆς προεξέχουσας ρινὸς του. Τέλος, δὲν ἤξευρε πῶς νὰ οἰκονομήσῃ τὰ μακρυὰ του σκέλη, ἐπεριπατοῦσε χωρὶς νὰ ἀνοίγῃ κατὰ πλάτος τὰ πόδια του, ἐκάθητο τόσον ἀδέξια ὥστε θαρρεῖς ν' ἐγλυστρουσεν ἀπὸ τὸ κάθισμά του, καὶ, ἂν

ἐξηπλόνετο καλὰ ἢ στραβὰ στὸ κρεβάτι του, αὐτὸς μόνος το ἤξευρε.

Ἦτο καὶ μία κυρία Πάτερσων, ἡλικίας τριάκοντα ἐπτὰ ἐτῶν, γυναῖκα ἐξυπνὴ, χωρὶς ἀξιώσεις, χωρὶς φιλαρέσκειαν. Ὁ ἄνδρας τῆς δὲν τῆς ἐφαίνετο καθόλου γελοῖος, καὶ αὐτὸς πάλιν ἤξευρε νὰ ἐκτιμᾷ δεόντως τὰς ὑπηρεσίας τῆς, ὅταν τὸν ἐβοηθοῦσεν εἰς τὴν τήρησιν τῶν λογιστικῶν του βιβλίων. Μὴ νομίζετε δέ, διότι ἦτο μπερδεμμένος μὲ ἀριθμούς, ὅτι ἦτο κανέναν ἀκατάστατος εἰς τὴν ἐνδυμασίαν του. Κἀκεῖ ἄλλο!

Ἐπρεπε νὰ ἐδλέπατε τί ὥραία ἦτο δεμένος ὁ ἄσπρος λαίμοδετῆς του, πῶς ἐγυάλιζαν τὰ λουστρίνια μποττίνια του, πῶς ἐστέκετο ἴσιον καὶ ἄκαμπτον, — ὅπως καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἄλλως τε, — τὸ κολαρισμένο ὑποκάμισόν του, πόσον ἄψογον ἦτο τὸ μαῦρον πανταλόνι του, ἕως ποῦ ἐκλείετο τὸ γιλέκο του, ποῦ ἔμοιαζε μὲ γιλέκο Ἀγγλοῦ κληρικοῦ, καὶ πόσον καλὰ κουμπωμένη ἦτο ἡ πλατυτάτη ρεδιγκότα του. ἡ ὁποία κατέβαινε μιὰ πιθαμὴ κάτω ἀπὸ τὰ γόνατά του.

Ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Πάτερσων εἶχαν εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα ἐνὸς ἀπὸ τὰ κτίρια τῆς σχολῆς, ἐν ἀναπαυτικώτατον διαμέρισμα. Τὰ παράθυρά του ἐβλεπαν ἀφ' ἐνὸς πρὸς τὴν μεγάλην αὐλὴν, καὶ ἀφ' ἑτέρου πρὸς τὸν κάλλιστα περιποιημένον κήπον μὲ τὰ μεγάλα δένδρα του.

Εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦτο ἐπέστρεψεν ὁ κ. Πάτερσων, μετὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τοῦ κ. διευθυντοῦ, — ὅχι ὅμως χωρὶς νὰ ἐπισκεφθῇ προηγουμένως τὸ ἰδικόν του γραφεῖον διὰ νὰ κλείσῃ τοὺς λογαριασμούς τῆς προτερείας, χωρὶς νὰ κάμῃ τὸν περίπατόν του εἰς τὴν αὐλὴν, τὴν ἔρημον κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν τῶν παραδόσεων, χωρὶς νὰ σταθῇ ἐπάνειλημμένος ἐκεῖ, ἴσως σὺν λυχνιστάτης, μὲ σταυρωμένα χέρια, καὶ νὰ καλοσυλλογισθῇ τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ τῆς ἀπρόοπτου προτάσεως, τὴν ὁποίαν τῷ εἶχε κάμῃ ὁ διευθυντής του.

Τί θὰ ἔλεγεν ἡ κυρία Πάτερσων, ὅταν



«Σπουδαῖα πράγματα, κυρία Πάτερσων!» (Σελ. 34, στήλ. α'.)

θά το ήκουεν; Ἦτο δυνατόν νὰ υπο-  
τεθῇ ὅτι δύο στοιχεῖα τόσο στενῶς ἡ-  
νωμένα, — ἡ μᾶλλον τόσο χημικῶς  
συγχωνευμένα, — θὰ ἐχωρίζοντο, θὰ ἀπε-  
μακρύνοντο ἀπ' ἀλλήλων, ἔστω καὶ δι'  
ὀλίγας ἐβδομάδας; Καὶ ὅμως ἦτο ἀπο-  
λύτως ἀπαράδεκτος ἡ ὑπόθεσις, ὅτι, ἡ-  
μποροῦσε νὰ συνταξιδεύσῃ καὶ ἡ κυρία  
Πάττερσων εἰς τὰς Ἀντίλλας.

Ἦτο λοιπὸν πολὺ σκεπτικὸς ὁ κ. Πάτ-  
τερσων. Ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέσω-  
μεν ὅτι εἶχε κάμῃ καὶ καλοκάμῃ τὴν  
ἀπόφασίν του, ὅταν διέβη τὸ κατώφλιον  
τῆς αἰθούσης ὅπου τὸν ἐπερίμενεν ἡ  
σύζυγός του.

Ἡ κυρία αὐτὴ ἐγνώριζεν ὅτι τὸν εἶ-  
χε καλέσῃ ὁ διευθυντής. Δι' αὐτὸ εἶπε,  
μόλις τὸν εἶδε :

— Λοιπὸν, κύριε Πάττερσων, τί  
συμβαίνει;

— Σπουδαῖα πράγματα, κυρία Πέ-  
τερσων, πολὺ σπουδαῖα...

— Ἀπερασίῃ, ὑποθέτω, νὰ συνοδεύ-  
σῃ ὁ κ. Ἀρδαγ τοὺς νεαροὺς μας θρα-  
βευμένους εἰς τὰς Ἀντίλλας;...

— Καθόλου! Τούναντιον μάλιστα, τῷ  
εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν σχο-  
λὴν αὐτὴν τὴν ἐποχὴν.

— Ἐκαμε λοιπὸν τὴν ἐκλογὴν κανε-  
νὸς ἄλλου;

— Μάλιστα.

— Καὶ ποῖον ἐξελέξε;

— Ἐμέ.

— Ἐσῶς... Ὁράτιε;

— Ἐμέ!

Ἡ Κυρία Πάττερσων δὲν ἐδυσκολεύ-  
θη νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐκπληξίν, τὴν  
ὁποῖαν τῆς ἔφερεν αὐτὸ τὸ ἀπρόοπτον.  
Ἦτο γυναικὶς μὲ μυκλὸ, ἐγνώριζε πῶς  
νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ ἐγκατερεῖ εἰς τὰ  
κάθε εἴδους γεγονότα, δὲν ἔχανε τὸν και-  
ρὸν τῆς εἰς ἀσχοπὰ μωρολογήματα, ἦτο  
τέλος πάντων ἡ ἐπαξία σύντροφος τοῦ  
κ. Πάττερσων.

Αὐτὸς ὅμως, ἀφοῦ ἀντήλλαξεν ἐκείνας  
τὰς ὀλίγας φράσεις μὲ τὴν σύζυγόν του,  
ἐπλησίασε πρὸς τὸ παράθυρον, καὶ μὲ  
τὰ τέσσαρα δάκτυλα τῆς ἀριστερᾶς χει-  
ρὸς του ἤρχισε νὰ παῖξῃ ταμποῦρλο εἰς  
τὸ τζάμι.

Ἡ κυρία Πάττερσων ἐπῆγεν ἀμέσως  
καὶ ἐστάθη δίπλα του.

— Ἐδέχθηκατε;... ἠρώτησεν.

— Ἐδέχθην.

— Φρονῶ ὅτι ἐκάματε καλά.

— Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω καὶ ἐγώ,  
κυρία Πάττερσων. Ἀφοῦ ὁ διευθυντής  
μας μὲ εἶδε τοιοῦτον δείγμα ἐμπι-  
στοσύνης, δὲν ἠδυνάμην ν' ἀρνηθῶ.

— Ἀδύνατον ν' ἀρνηθῇτε, κύριε  
Πάττερσων, καὶ μόνον ἐν πρᾶγμα μὲ  
στενοχωρεῖ...

— Τί πρᾶγμα;

— Ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ταξιδεύ-  
σετε διὰ ξηρᾶς, ἀλλὰ διὰ θαλάσσης,

καὶ ἐπομένως εἶνε ἀνάγκη νὰ διασχίσετε  
τὸ πέλαγος.

— Ἀνάγκη, πραγματικῶς, κυρία  
Πάττερσων, ἀλλ' αὐτὴ ἡ προσδοκία τῆς  
πελαγοδρομίας ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἐβδομά-  
δας δὲν με τρομάζει. Ἐτέθη εἰς τὴν  
διάθεσίν μας ἐν ἔξοχον πλοῖον. Καὶ αὐ-  
τὴν τὴν ἐποχὴν, ἀπὸ τὸν Ἰούλιον ἕως  
τὸν Σεπτέμβριον, ἡ θάλασσα θὰ μὲς  
εἶνε ἀκύμντος καὶ ἡ ναυσιπλοΐα εὐ-  
χάριστος... Καὶ ἐπειτα, θὰ ἔχῃ τὸ  
χηματικὸν βραβεῖόν του καὶ ὁ ἀρχηγὸς  
τῆς ἐκδρομῆς... μὲ ἄλλους λόγους ὁ  
Μέντωρ, — διότι αὐτὸς ὁ τίτλος θὰ  
μοι ἀπονεμηθῇ...

— Τὸ χηματικὸν βραβεῖόν του;...  
ἐπανελάβην ἡ κυρία Πάττερσων, ἡ ὁ-  
ποία δὲν ἔμενεν ἀναίσθητος εἰς τὰ τοι-  
αύτης φύσεως τυχερά.

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ κ. Πάτ-  
τερσων, βραβεῖον ἴσον μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁ-  
ποῖον θὰ δοθῇ εἰς ἕνα ἕκαστον ἀπὸ τοὺς  
ἀριστεῖς...

— Ἐπτακόσιες λίρες;

— Μάλιστα.

— Ἀξίζει λοιπὸν τὸν κόπον.

Ὁ κ. Ὁράτιος Πάττερσων ἐδήλωσεν  
ὅτι συμφωνεῖ πληρέστατα.

— Καὶ πότε ἡ ἀναχώρησις;... ἡ-  
ρώτησεν ἡ κυρία Πάττερσων, ἡ ὁποία  
δὲν εἶχε πλέον καμμίαν ἀντίρρηση νὰ  
κάμῃ.

— Θὰ γίνῃ τὴν 30 Ἰουνίου, καὶ  
πρέπει μετὰ πέντε ἡμέρας νὰ μεταβῶ-  
μεν εἰς Κόρκ, ὅπου μὲς ἀναμένει ὁ  
«Γοργός»... Λοιπὸν, δὲν ἔχομεν  
καιρὸν νὰ χάνωμεν, καί, ἀπὸ σήμερον,  
θ' ἀρχίσωμεν τὰς προετοιμασίας.

— Ἀναλαμβάνω ἐγὼ τὰ πάντα,  
Ὁράτιε, διέκοψεν ἡ κυρία Πάττερσων.

— Δὲν θὰ λησμονήσετε τίποτε...

— Μὴν ἀνησυχῇτε!

— Ἐλαφρὰ ἐνδύματα, διότι προῶρι-  
σται νὰ ταξιδεύσωμεν εἰς τὰ θερμὰ κλί-  
ματα ποῦ ψήνονται ὑπὸ τὴν κάμινον τοῦ  
τροπικοῦ καύσωνος...

— Τὰ ἐλαφρὰ ἐνδύματα θὰ εἶνε ἐ-  
τοιμα.

— Μαῦρα ὅμως, διότι δὲν ἀρμό-  
ζει οὔτε εἰς τὴν θέσιν μου οὔτε εἰς τὴν  
χηματικὴν μου νὰ περιβληθῶ τὴν ποι-  
κιλόχρωμον περιηγητικὴν στολήν.

— Βασισθῇτε εἰς ἐμέ, κύριε Πάτ-  
τερσων, καὶ δὲν θὰ λησμονήσω οὔτε  
τὴν συνταγὴν τοῦ Βέργαλ κατὰ τῆς  
ναυτίας, οὔτε τὰ συστατικὰ τῆς φόρμακα.

— ὦ! αὐτὴ ἡ ναυτία!... εἶπεν  
ὁ κ. Πάττερσων μὲ περιφρονητικὸν τό-  
νον.

— Ἀδιάρρονον, φρόνιμον εἶνε νὰ ἐφο-  
διασθῇτε μὲ τὰ ἀντιφάρμακόν τῆς, ἀπῆν-  
τησεν ἡ κυρία Πάττερσων. Ἀλλὰ, ἂν  
ἐννόησα καλῶς, πρόκειται διὰ ταξιδεῖν  
μόνον δύο καὶ ἡμίσεως μηνῶν τὸ πολὺ...

— Δύο μηνῶν καὶ ἡμίσεως, δηλαδὴ

δέκα ἕως ἑνδεκά ἐβδομάδων, κυρία  
Πάττερσων... Καὶ ὅμως, εἰς αὐτὸ τὸ  
διόστημα, πόσχα ἀπρόοπτα δύνανται νὰ  
συμβῶν!... Ὡς εἶπεν ὁ σοφός. ὁ  
γνωρίζων πότε ἀναχωρεῖ ἀγνοεῖ πότε θὰ  
ἐπανέλθῃ...

— Τὸ ζήτημα εἶνε κυρίως νὰ ἐπα-  
νέλθῃ, ἀπήντησε λογικώτατα ἡ κυρία  
Πάττερσων. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ με-  
τρομάζετε, Ὁράτιε. Θὰ κάμω ὑπομονήν,  
χωρὶς παράκαιρα παράπονα, αὐτοὺς τοὺς  
δύο μῆνας. Γνωρίζω τί κινδύνους πα-  
ρουσιάζει τὸ ταξιδεῖν διὰ θαλάσσης, ἔχω  
δὲ λόγους νὰ πιστεύω ὅτι θὰ τοὺς ἀπο-  
φύγετε μὲ τὴν γνωστὴν σας φρόνησιν...  
Μὴ μ' ἀφίσετε ὅμως μὲ τὴν δυσάρεστον  
ἐντύπωσιν ὅτι αὐτὸ τὸ ταξιδεῖν εἶνε ἐνδε-  
χόμενον νὰ παρταθῇ...

— Τίς οἶδε! διέκοψεν ὁ κ. Πάττερ-  
σων. Ὅπωςδήποτε δὲν σημαίνει τίποτε,  
ἂν τὸ ταξιδεῖν αὐτὸ μὲς κάμῃ νὰ καθυ-  
στερήσωμεν ἔστω καὶ δύο ἢ τρεῖς ἐβδο-  
μάδας ἀκόμη...

Τί ἐσημεινεν ὅμως αὐτὴ ἡ ἐπιμονὴ  
τοῦ κ. Πάττερσων εἰς τὴν ιδέαν τῆς  
παρτασέως τοῦ ταξιδίου καὶ εἰς τὴν  
ὑπόμνησιν τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους  
ἦτο ἐνδεχόμενον ν' ἀντιμετωπίσῃ;...

Ὅταν ἡ κυρία Πάττερσων ἐδήλωσεν  
ὅτι δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ τίποτε, ὅτι δὲν  
ἔδλεπε καθόλου αὐτοὺς τοὺς φοβεροὺς  
κινδύνους, τοὺς ὑποίους ὁ σύζυγός της  
περιέγραψε μὲ καλλιπεῖς περιόδους καὶ  
μ' ἐμφαντικώτατας χειρονομίας, ὁ κ.  
οἰκονόμος ἀπήντησε:

— Δὲν ἀπαιτῶ νὰ τοὺς βλέπετε,  
ἀλλὰ μόνον νὰ τοὺς προβλέπετε, καὶ  
συνέπειν τῆς προβλέψεως ταύτης θεω-  
ρῶ τὴν λήψιν μερικῶν μέτρων ἐκ τῶν  
ὧν οὐκ ἄνευ...

— Ποῖων μέτρων, Ὁράτιε;

— Ἐν πρώτοις, κυρία Πάττερσων,  
σκέπτομαι νὰ κάμω τὴν διαθήκην μου.

— Τὴν διαθήκην σας;...

— Μάλιστα... ἐπὶ χαρτοσήμου,  
συνωδὰ τοῖς νόμοις καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρ-  
μοδίου συμβολαιογράφου.

— Μὰ θέλετε λοιπὸν νὰ με κάμετε  
ν' ἀποθάνω ἀπὸ τὴν λύπην μου;...

ἀνέκραξεν ἡ κυρία Πάττερσων, ἡ ὁποία  
ἤρχισε πλέον νὰ βλέπῃ ἀπὸ τρομακτι-  
κῆς ἀπώσεως αὐτὸ τὸ ταξιδεῖν.

— Ὅχι, κυρία Πάττερσων, ὅχι!  
Θέλω μόνον νὰ πράξω τὰ πάντα μετὰ  
φρονήσεως καὶ περισκέψεως. Ἐγὼ εἰμαι  
ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι  
κρίνουν ἐρῶν νὰ συντάξουν τὰς τε-  
λευταίας των θελήσεις, πρὶν ἀναβῶν  
εἰς τὸν σιδηρόδρομον, πολὺ δὲ μᾶλλον  
ὅταν πρόκειται νὰ ριψοκινδυνεύσουν ἀνὰ  
τὰ ὕψηλα ὠτὰ τῶν Ὀκεανῶν.

Τέτοιος ἦτο αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος! Κα-  
τάρθων νὰ γράμῃ τὴν κυρίαν Πάτ-  
τερσων νὰ τὴν πιάσῃ τρεμοῦλα μὲ τὴν  
ιδέαν ὅτι ὁ σύζυγός της ἐσκόπευε νὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

## ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀγαπητοί μου,



Ἰς καμμίαν, ἀπολύτως  
εἰς καμμίαν περίστασιν  
δὲν ἐπιτρέπεται  
νὰ γράψῃ κανεὶς  
ἀνώνυμον ἐπι-  
στολήν;» Αὐτὴν  
τὴν ἐρώτησιν μοῦ  
ἀπηθύνουν ἐσχά-  
τως φίλος τῆς  
Διαπλάσεως, ἐ-  
πιθυμῶν νὰ τοῦ ἀπαντήσω  
δημοσίᾳ καὶ το κάμνω  
τόσῳ μᾶλλον εὐχαρίστως,  
καθ' ὅσον νομίζω ὅτι καὶ  
εἰς πολλοὺς ἄλλους ἐκ τῶν  
φίλων μας θὰ εὐτυχέ ποτε

νὰ γεννηθῇ παρομοία ἀπορία.

Ὅλοι θὰ ἠκούσατε πολλάκις νὰ λέ-  
γουν, ὅτι ἡ πλέον ἄνδρος, ἡ πλέον  
χαμπερπῆς πρᾶξις εἶνε ἡ ἀνώνυμος ἐπι-  
στολή. Δὲν ὑπογράφεις μίαν ἐπιστολήν,  
διότι δὲν ἔχεις τὸ θάρρος νὰ ὑποστής  
τὰς συνεπείας τῆς, καὶ θέλεις νὰ ἐκδικη-  
θῇς, νὰ ὑβρίσῃς, νὰ βλάψῃς ἐκ τοῦ ἁ-  
σφαλοῦς; Εἴσαι ἄνθρωπος. Δὲν τὴν ὑπο-  
γράφεις, διότι θὰ ἡσθάνετο ἐντροπὴν ἂν  
ἐμάνθανε κανεὶς ὅτι τὴν ἔγραψας σὺ;

Τότε εἴσαι ταπεινός, διότι πρὸ παντὸς  
ἔπρεπε νὰ ἐντρέπῃσαι τὸν ἑαυτὸν σου,  
καὶ ἂν διὰ τὴν ἐπιστολήν σου θὰ σε ἡ-  
λεγε κανεὶς, πρῶτα-πρῶτα ἔπρεπε νὰ  
σ' ἐλέγξῃ ἡ ἰδία σου συνεπίσθις. Ὅχι,  
ὁ τίμιος ἄνθρωπος δὲν γράφει ἀνώνυμος  
ἐπιστολάς. Ὁ τίμιος ἄνθρωπος ὑπογρά-  
φει πάντοτε τὰς ἐπιστολάς του, καὶ ἂν  
ποτε τοῦ ἔλθῃ εἰς τὸν νοῦν νὰ γράψῃ  
κάτι, τὸ ὅποῖον δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ  
ὑπογράψῃ, — δὲν το γράφει διόλου.

Ἀλλὰ πόσον εἶνε ἀληθές, ὅτι κάθε  
κανὼν ἔχει τὴν ἐξαίρεσίν του! Ἐγὼ ὁ  
ἴδιος, ὁ ὁποῖός σας λέγω αὐτά, εὐτυχέ  
νὰ γράψω εἰς τὴν ζωὴν μου δύο-τρεῖς  
ἀνώνυμους ἐπιστολάς, διὰ τὰς ὁποίας  
δὲν ἐντρέπομαι διόλου. Καὶ εὐτυχέ ἀκό-  
μη νὰ λάβω ἄλλας τόσας, ἴσως καὶ πε-  
ρισσότερας, χωρὶς νὰ ἐλεηνολογήσω  
τοὺς γράψαντας. Ὅταν ὑπάρχῃ λόγος  
νὰ μὴν ὑπογραφῇ μία ἐπιστολή, καὶ ὁ  
λόγος αὐτὸς εἶνε εὐλογος, ἀθῶος καὶ εὐ-  
γενής, διατὶ νὰ διστάσῃ κανεὶς νὰ το  
κάμῃ; Δὲν εἰμαι πλούσιος καὶ δὲν μου  
ἐπιτρέπεται νὰ κάμω γενναίας ἐλεη-  
μοσύνας. Εἰςέξω ὅμως πλουσίους, οἱ  
ὁποῖοι ἔστειλαν χρήματα εἰς πτωχοῦς  
ἐντὸς ἀνώνυμου ἐπιστολῆς, περιεχούσης  
ὀδηγίας καὶ συμβουλίας. Εἴμπορεῖ κανεὶς  
νὰ μεμφθῇ τοὺς μετρίοφρονας καὶ εὐγε-  
νεῖς αὐτοὺς ἀνώνυμους; Ὅταν ἐπρω-  
τάρχησιν νὰ γράψω, ἔστειλα μερικὰ ἐρ-  
γα μου ἀνώνυμως πρὸς διευθυντὰς περι-

οδικῶν, συνοδευόμενα ὑπὸ ἐπιστολῆς  
ἐπεξηγηματικῆς, ἐπίσης ἀνυπογράφου.  
Ἦμουν πολὺ νέος τότε, καὶ φυσικὰ ἡμ-  
ποροῦσα εὐκολώτερα νὰ πράξω τι ἄτο-  
πον, ἐξ ἀγνοίας. Ἀλλὰ διὰ τὴν δειλίαν  
μου αὐτὴν, διὰ τὸν δισταγμὸν μου περὶ  
τῆς ἀξίας τῶν πρώτων μου ἔργων, περὶ  
τῶν ὁποίων ἤθελα κρίσιν ἀμερόληπτον,  
καὶ δι' αὐτὸ τὰ ἔστειλα ἀνώνυμως, δὲν  
ἐντρέπομαι οὔτε τώρα. Μακάρι νὰ ἡμ-  
ποροῦσα νὰ εἶπω τὸ ἴδιον δι' ἄλλα ὅσα  
ἔκαμα κατὰ τὴν παιδικὴν μου ἡλικίαν!  
Ἀλλὰ δικτὶ νὰνατρέχω εἰς τὸ μακρυ-  
νὸν παρελθόν; Μήπως προχθὲς δὲν κα-  
τεσκεύασα ἐν ἀνώνυμον... δελτάριον;  
Τὸ ἔστειλα πρὸς μικράν μου φίλην,  
ἡ ὁποία ἀνταλλάσσει εἰκονογραφημένα  
δελτάρια — καὶ ποῖος δὲν ἀνταλλάσ-  
σει τώρα! — ἀφοῦ ἔγραψα ἐπ' αὐτοῦ  
καλλιγραφικώτατα τὰ ἐξῆς:

«Δεσποινίς, μὲ συγχωρεῖτε ἂν δὲν  
ἦναι χειρότερον κάρταν νὰ σας στείλω,  
ἀλλὰ καὶ ἡ δική σας δὲν ἐπῆγγαινε ὀπί-  
σω. Χάλια! χάλια! χάλια!»

Ἡ μικρά μου φίλη, ἡ ὁποία ἔχει ἴσα-  
τάτην φιλοτιμίαν νὰ στέλλῃ τὰς ὠραιότε-  
ρας κάρτας, καὶ τὸν ἐγώισμὸν νὰ πιστεύῃ  
ὅτι τὸ γούστὸ τῆς ἀρέσει εἰς ὅλους, ἔ-  
σπαζε τὸ κεφάλι τῆς νὰ εὕρῃ ποία ἡ ποῖος  
ἀπὸ τοὺς ἀνταποκριτὰς τῆς ἐφαίνετο τό-  
σον δυσκόλος καὶ τόσο ἀγενής. Ἀλλὰ  
δὲν τὴν ἄφισα νὰ σκάσῃ. Τὴν ἰδίαν ἡ-  
μέραν ἐπῆγα εἰς τὸ σπίτι τῆς, καί, πρὸς  
μεγάλην τῆς ἐκπληξίν καὶ χαράν, τῆς  
ἐφάνερωτα τὸν δράστην...

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὑπάρχουν καὶ πε-  
ριστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀνώνυμος  
ἐπιστολή ἐπιτρέπεται: Χάριν φιλαν-  
θρωπίας, χάριν μετριοφροσύνης, χάριν  
ἀθῶας ἀστείότητος μεταξὺ φίλων. Ἀλλὰ  
τί τα θέλετε! Τὰ ὅρια μεταξὺ τοῦ θε-  
μιτοῦ καὶ τοῦ ἀθεμιτοῦ δὲν εἶνε πάντο-  
τε σαφὴ καὶ ὀρισμένα, ὁ δὲ διάβολος,  
κατὰ τὴν παροιμίαν, ἔχει πολλὰ πο-  
δάκια... Διὰ τοῦτο θὰ ἐσυμβούλευα  
τοὺς φίλους μου κατ' ἀρχὴν νὰ μὴ  
γράφουν ποτὲ ἀνώνυμους ἐπιστολάς.  
Ἐνθυμεῖσθε τὸν δίκαιον Ἀριστείδην, ὁ  
ὁποῖος «οὐδὲ παιδιᾶς χάριν» ἠνείχετο  
τὸ ψεῦδος; Ἐπιτέλους καὶ ἡ ἀνώνυ-  
μος ἐπιστολή εἴμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ τρό-  
πον τινα ὡς ψεῦδος. Ποτέ μου δὲν ἡ-  
κουσα νὰ λέγεται φιλαλήθης ἄν-  
θρωπος συνεπισημένος νὰ ψεύδεται συχνά  
χάριν ἀστείότητος. Μὲ τὴν συνήθειαν  
αὐτὴν θὰ τῷ ἦτο τόσο εὐκόλον νὰ ψευ-  
σθῇ... καὶ σοβαρῶς!

Σας ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ



(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

N. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

## Η ΩΡΑΙΑ ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

(Συνέχεια, ἴδε σελ. 29.)

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ Εὐθαλία ἔτρεξεν ἀμέσως, ὅλη χαρά, πρὸς τὸς δύο ἀδελφούς. Ἡ μεγαλύτερα ἀπὸ αὐτάς, ἡ Ἑλλη Μαρτίδου, ἀφοῦ τὴν ἐφίλησε, τῆς εἶπε :

— Φιλτάτη μου. σύστησέ μας σὴν μαμμά σου, ποῦ εἶνε τόσο ὠραία καὶ ἀξιαγάπητος.

Ἡ Εὐθαλία εὐρίσκειτο λιγάκι ἀριστερά, ἀλλὰ σχεδὸν ἀπέναντι τῆς κυρίας Ταλλήρης, καὶ ἐννόησεν ἀμέσως ἀπὸ ἐκείνα τὰ λόγια καὶ ἀπὸ τὴν ματιὰν τῆς Ἑλλης, τὴν ματιὰ ἡ ὁποία τὴν ἐξωμοίουν μετ' τὴν ὠραίαν κυρίαν, — ἐνόησε τὴν πλάνην τῶν δύο ἀδελφῶν.

Αὐτὴ μητέρα τῆς! Ἐσήκωσε τὰ μάτια τῆς πρὸς τὴν περικαλλῆ κυρίαν, ἡ ὁποία ἐστέκετο ἐκεῖ, πλησίον τῆς, τῆς ὁποίας τὸ λαμπρὸν ἔνδυμα τὴν ἡγχιζε σχεδόν, καὶ ἔμεινεν ἔτσι διὰ μίαν στιγμὴν μετ' ἀπειρὸν ἑκφρασὶν θαυμάσιας εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς. Τὰ χεῖλη τῆς εἶχαν ἀργίως νὰ ψιθυρίζουν τὸς λέξεις : « Αὐτὴ δὲν εἶνε, » ὅταν ἡ βουλευτίνα ἔστρεψε πρὸς αὐτήν, εἶδε τὸ ἰκετευτικὸν βλέμμα τῆς, ἀντελήφθη καὶ τὸς ἀλλας δύο δεσποινίδας, αἱ ὁποῖαι τὴν ἐκύτταζαν μετ' πολὺν θαυμασμὸν καὶ αὐταί. Ἐσκυψε τότε, μετ' τὸ μεϊδιάμα εἰς τὰ χεῖλη πρὸς τὴν Εὐθαλίαν, καὶ τῆς εἶπε :

— Τί ἔχεις, κόρη μου ; . . Αἱ δεσποινίδες εἶνε αἱ νέαι σου φίλαι ;

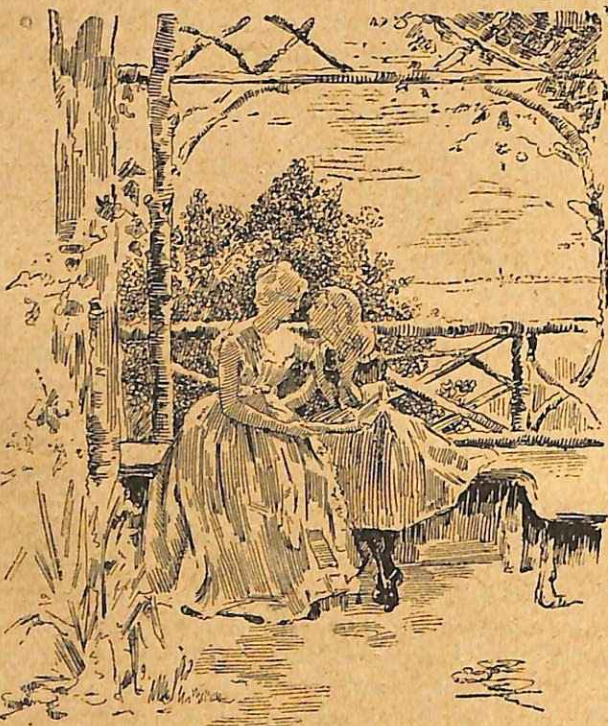
Ἡ καρδουλά τῆς Εὐθαλίας ἤρχισε νὰ κτυπᾷ δυνατά. Ἡ κυρία Ταλλήρη τὴν εἶχεν ὀνομάσῃ κόρην τῆς. Ἐσυγχύσθη, τὰ ἐσάστισε, καὶ τὰ λόγια ποὺ ἤθελε νὰ εἰπῇ : « Αὐτὴ δὲν εἶνε ἡ μοιμά μου, » — δὲν ἤδυνήθησαν νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸ στόμα τῆς.

Ἐλείνην τὴν στιγμὴν εἶδεν ὅτι ἦτο ἐντελὲς ἀνίκανος νὰ προβῇ εἰς ἐξηγήσεις, καὶ τὰς ἀνέβαλε δι' ἄργότερα. Παρουσίασαν ἀπλῶς τὰς δύο δεσποινίδας εἰς τὴν κυρίαν Ταλλήρη, καὶ αὐταὶ ἔμειναν μετ' τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ἡ κυρία βουλευτοῦ εἶνε ἡ μητέρα τῆς Εὐθαλίας.

Εὐθὺς ὅμως, τὸ πᾶν μετεβλήθη ἑξάφνα διὰ τὴν Εὐθαλίαν. Ἡ μουσικὴ ἔπαυσε καὶ τὰ ἄνθη ἐξηκολούθουν ν' ἀναδίδουν τὰ ὠραῖά των ἀρώματα ἀπὸ τὸν κήπον καὶ τὰ ἀνθοδοχεῖα, ἐκμαύριζαν

τὰ στεφάνια καὶ αἱ σημαῖαι, ἐλαμπαν τὰ ρῶτα καὶ ὁ κόσμος ἐγελοῦσε καὶ ἐφλυαροῦσεν ἀκριβῶς ὅπως καὶ πρὶν' ἀλλὰ τίποτε δὲν ἐφαίνετο τὸ ἴδιον εἰς τὴν Εὐθαλίαν. Τὰ φλόαυτα καὶ τὰ βιολιά, τὰ ἄνθη, τὰ ρῶτα, αἱ σημαῖαι, τὰ στεφάνια, αἱ φωναὶ τῶν ἀνθρώπων ὅλα ἐφαίνοντο ὅτι τὴν κατηγορεύσαν καὶ τὴν ὠνείδιζαν ! Εἶχεν ἀπαρνηθῇ τὴν μητέρα τῆς, τὴν καλὴ τῆς, τὴν ἀγαπημένη τῆς, τὴν γλυκεῖα τῆς μητεροῦλα, — μόνον καὶ μόνον χάριν τῆς ἀνοήτου ματαιοδοξίας τῆς !

Μία ἄλλη φωνὴ μέσα τῆς ἔλεγε σιγαλῶς : — « Ὅχι, δὲν τὴν εἶχεν ἀρνηθῇ, εἶχε σιωπήσῃ μόνον καὶ ἀφίστη τὸς δύο νέας φίλας τῆς εἰς τὴν πλάνην τῶν



« Τὰ δύο κορίτσια ἔμειναν ἔτσι. » (Σελ. 37, στήλ. α'.)

δι' ὀλίγην ὥραν. Ὁ καθένας, εἰς τὴν βίαν του, ἤμπορούσε νὰ λησμονήσῃ. . . ἤμπορούσε νὰ. . .

Ἀλλὰ, ὅχι, ὅχι, ὅχι ! Ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια τῆς ἦτο φωτεινὴ ἡ ἀλήθεια, καὶ ὅλα αὐτὰ ἦσαν προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις. Ὅ,τι ἔκαμε, τὸ εἶχε κάμῃ ἐν γνώσει καὶ μετ' τὴν θέλησίν τῆς. Εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ ἐντρέπεται διὰ τὴν μητέρα τῆς ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ εἶδε τὴν ὠραίαν βουλευτίαν, ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ὁ κόσμος τὴν εἶχε συγχρίνῃ πρὸς αὐτὴν εἰς τὸ ζήτημα τῆς κομψότητος καὶ τῆς ὠραιότητος. Ἐνῶ αὐταὶ αἱ θλίβεσαι σκέψεις τῆς αἰσχύνῃς καὶ τῶν τύψεων τοῦ συνειδήτος ἐπλημμύριζαν τὴν διάνοικν τῆς Εὐθαλίας, ἡκούσθη ἡ κρυσταλλένια φωνὴ τῆς βουλευτίνας, ἡ ὁποία ἔλεγε πρὸς τὰς δύο φίλας τῆς :

— Ὁ πατέρας σὺς εἶνε ἐδῶ, ἀγαπητά μου κορίτσια ; Εἶχα τόσῃ ἐπιθυμίαν

νὰ τὸν γνωρίσω· ποῦ εἶνε ; Φέρτε τὸν ἐδῶ ἢ, ὅχι, καλλίτερα νὰ με πᾶτε νὰ τὸν εὕρωμε.

Ἡ Ἑλλη ἐκύτταξεν ὀλόγυρα, καὶ εἶπε μετ' ὀλίγον.

— ὦ ! νὰ τὸς ἐκεῖ κάτω. Συνομιλεῖ μετ' ἐκείνην τὴν κυρίαν μετ' τὰ σταχτιά.

Ἡ Εὐθαλία ἠκολούθησε τὴν διεύθυνσιν τῶν βλεμμάτων τῆς Ἑλλης. Καὶ τί νομίζετε πῶς εἶδε ; — Ἐκείνη ἡ κυρία μετ' τὰ σταχτιά . . . καλὴ, ἦτο ἡ μητέρα τῆς, καὶ ἐκεῖνος ὁ κύριος, τὸν ὅποιον πρὸ ὀλίγου εἶχε χαρακτηρίσῃ ὡς ἄκομφον καὶ χοντροκαμωμένον, φαίνεται ὅτι ἦτο ὁ ἐπίφανής λόγιος καὶ ποιητής, διὰ τὸν ὅποιον τόσα πράγματα εἶχεν ἀκούσῃ.

Ἡ Εὐθαλία ἐπήγγινε τῶρα καὶ αὐτὴ μετ' τὴν κυρίαν Ταλλήρη καὶ τὰς δεσποινίδας Μαρτίδου πρὸς συνάντησιν τοῦ πατρὸς των.

Ἀλλ' ὅταν ἔκαμεν ὀλίγα βήματα, μετενόησε. Δὲν ἤθελε πλέον τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ φύγῃ, νὰ κρυφθῇ ! Ἐδοκίμασεν, ἀλλὰ δὲν το κατώρθωσεν. Ἡ κυρία Ταλλήρη ἐστῆριζέτο μετ' τὸ χέρι τῆς ἐπάνω εἰς τὸν ὦμον τῆς Εὐθαλίας. Ἀδύνατον νὰ φύγῃ. . .

Ἦκουσεν, ὡς νὰ ἦτο ὄνειρον, τὴν φωνὴν τῆς Ἑλλης, ἡ ὁποία παρουσίαζεν εἰς τὸν πατέρα τῆς τὴν κυρίαν Ταλλήρη ὡς κυρίαν Κλαρῇ· κατόπιν ἤκουσε ἓνα ἑλαφρὸ γέλιο καὶ τὴν ἀργυρόφωνον φωνὴν τῆς βουλευτίνας, ἡ ὁποία ἐσαφηνίζε τὸ λάθος, καὶ τέλος τὴν γλυκεῖαν φωνὴν τῆς μητέρας τῆς, ἡ ὁποία τῆς ἔλεγε προσηνέστατα :

— « Α ! νὰ καὶ ἡ κόρη μου. . . καλὴ ἀλήθεια, μ' ἐγκατέλειψες ἔτσι, Εὐθαλία ; Τὴν ἐγκατέλειψες ! ὦ ! πῶς ἐπληγόσαν τὴν καρδίαν τῆς αὐτὰ τὰ λόγια.

Ὁ κ. Μαρτίδης ἐπιάσε τὸ χέρι τῆς μικρᾶς δεσποινίδος Κλαρῇ μετ' συμπάθη τρόπον, καὶ ἡ μητέρα τῆς ἐπανελάμβανε μετ' τὸ καλὸ τῆς χαμόγελο εἰς τὰ χεῖλη, ἐνῶ τῆς ἐθώπευε τὴν κόρην :

— Εἶνε ἡ κόρη μου.

Ἡ Εὐθαλία ἔμεινε πολλὴν ὥραν μετ' τὰ μάτια ριγμένα κάτω. Ὅταν τὰ ἐσήκωσε, συνήντησε τὰ ἐκπληκτὰ βλέμματα τῶν δύο δεσποινίδων. Ἐνῶ δὲ οἱ μεγάλοι ἤρχισαν νὰ συνδιαλέγονται, ἡ Ἑλλη ἐπλησίασε τὴν Εὐθαλίαν, καὶ τῆς εἶπε δεικνύουσα τὴν κυρίαν Ταλλήρη :

— Ἐνόμωζα πῶς αὐτὴ ἡ κυρία ἦτο ἡ μαμμά σου.

— Ὅχι. . . ὅχι. . . ἐτραβύλιζεν ἡ Εὐθαλία.

— Μά. . . μάς τὴν παρουσίασες ὡς μητέρα σου.

— Δὲν σας εἶπα ὅτι δὲν ἦτο αὐτή. . . καὶ τίποτε ἄλλο ! Ἐγώ. . . ἐγώ. . .

Καὶ δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξακολουθήσῃ. Κάτι τὴν ἐσφίγγεν εἰς τὸν λαιμόν·

τὰ μάτια τῆς ἐγέμισαν μετ' δάκρυα, τὰ χεῖλη τῆς ἤρχισαν νὰ τρέμουν.

— Ἐλα μὲ μὲ σὶν κήπον, — τῆς εἶπεν ἡ Ἑλλη μετ' ὀλίγον φωνήν, — δὲν πρέπει νὰ σὲ ἴδωσιν πῶς κλαῖς ἐδῶ.

Τὴν ἐπῆρε ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ χωρὶς νὰ τὰς ἀντιληφθῇ κανεῖς, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ.

Δ'.

Μόλις ἐπέρασαν τὸ κατώφλι τοῦ κήπου, ἡ Εὐθαλία δὲν ἠμπόρεσε πλέον νὰ κρατηθῇ. Ἐκλαίει καὶ ὠλόλυζε, καὶ τὸ στῆθος τῆς ἦσθαινε φοβερά. Πῶς, πῶς ἦρε τὸ θάρος νὰ κάμῃ αὐτὸ ποὺ ἔκαμε ; Καὶ τῶρα, πῶς νὰ ἐξομολογήθῃ τὸ σφάλμα εἰς τὴν νέαν φίλην τῆς ; Καὶ ὅμως ἔπρεπε, ἦτο ἀνάγκη νὰ ταπεινωθῇ ἐνώπιον ἐκείνης, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπατήσῃ μετ' τὸ ψεῦδος τῆς. Καὶ τότε, αὐτὴ ἡ καλὴ νέα θὰ τὴν ἐπεριφρονούσε, καὶ δὲν θὰ ἐγύριζε νὰ τὴν ξαναδῇ στὰ μάτια τῆς !

Ἀλλὰ τί ἤκουε ; Ἡ Ἑλλη, ἡ καλὴ, ἡ εὐγενὴς Ἑλλη, ἔκλαίει καὶ αὐτὴ ! Τὰ δάκρυα τῆς Εὐθαλίας ἐσταμάτησαν ἀπὸ τὴν ἐκπληξίν τῆς.

— Τί ἔχεις, Ἑλλη ; γιατί κλαῖς καὶ σὺ ; — ἠρώτησεν, ἐνῶ τὴν ἐσφίγγε στὴν ἀγκαλίαν τῆς.

— Κλαίω. . . διότι σὲ λυποῦμαι, καὶ ὑποφέρω ἐξ αἰτίας σου.

— ὦ ! Ἑλλη, δὲν με συχαίνεσαι ; δὲν με περιφρονεῖς ;

— Ὅχι, διότι βλέπω πόσον ἀσχεῖς, πόσον συχαίνεσαι ἐσὺ τὸν ἑαυτὸν σου, δι' αὐτὸ ποὺ ἔκαμες. Ἄν δὲν σ' ἔδλεπα ἔτσι, δὲν θὰ σ' ἐλυπούμην, δὲν θὰ ἐφρόντιζα καθόλου γιὰ σένα.

— Ὡστε με θεωρεῖς ἀκόμα φίλην σου ;

Ἡ Ἑλλη ἔσκυψε πρὸς τὴν Εὐθαλίαν, καὶ χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ τὴν ἐφίλησε στὰ δακρυσμένα ματάκια τῆς.

Τὰ δύο κορίτσια ἔμειναν ἔτσι πιασμένα ἀπὸ τὰ χέρια, χωρὶς νὰ ἐμιλήσουν. (Ἐπεται τὸ τέλος.) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

## ΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΤΑ ΒΕΡΓΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Ἐκαμε νὰ γυρίσῃ ἡ Σιδύλλα, — καὶ τί νομίζετε εἶδεν ἐμπρὸς τῆς ; — Τὸ παλάτι τῆς ! — καὶ τί παλατάκι : ὀλόχρυσο ὅλο, ποῦ ἔλαμπε ὅλο ἀπὸ φῶς καὶ ἀπὸ κρύσταλλα. Ἐμπῆκε μέσα, καὶ εὗρεκεν ἐκεῖ τὸν κύριον Αὐγερινόν, καὶ κανένα ἄλλον.

— Καλῶς ὄρισατε !

— Καλῶς σας βρήκαμε !

Τὴν ἐπῆρε ἀπὸ τὸ χέρι ὁ ἱπποτάκος, τὴν ἐπέρασε ἀπὸ τὸν διάδρομον καὶ τὴν

ὠδήγησεν εἰς ἓνα ὠραιότατον κήπον, ὅπου ἐπάνω στὲς ἀσπρὲς μαργαρίτες ἦτον στρωμένο τὸ τραπέζι. Καὶ τί τραπέζι ! Ὀλόχρυσο, μετ' ὀλόχρυσα βάζα καὶ πιάτα καὶ φλυτζάνια γεμάτα μετ' αἶμα που ἐχρυσίζε, καὶ μετ' σῦκα καὶ ροδάκινα, καὶ ἀσπρο ἀφράτο ψωμί, καὶ ζάχαρι κρυσταλλωμένον.

Ἀλλὰ, ἀπὸ τὰ πολλὰ πράγματα ποῦ ἔβλεπε, τῆς ἐκόπη ἡ ὄρεξις τῆς Σιδύλλας. Ὅλο καὶ ἐρωτοῦσε τὸν ἱπποτάκον νὰ μάθῃ διὰ τὸν καλὸν τῆς φίλον, τὸν Μεγάλον Ἡλιον. Καὶ ὁ ἱπποτάκος ἤρχισε νὰ τῆς λέγῃ ἓνα σωρὸ περιέργων πράγματα.

Τῆς εἶπε πῶς ὁ Μεγαλειότατος Ἡλιος εἶνε τόσο δυνατός, ποῦ πνίγῃ ὅλους στὴ δύναμι εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, — ἂν καὶ εἶνε τόσο γέρος, ὥστε τὰ χρόνια του εἶνε ἀμέτρητα καὶ ἄλλες χιλιάδες ἀκόμα. Τῆς εἶπε πῶς ἔχει τόσον πολλὴν ἐργασίαν ὥστε δὲν προφθαίνει νὰ τὴν τελειώσῃ ὅλην, καὶ πῶς εἶνε πολλοὶ ἄνθρωποι ἄρρωστοὶ στὸν κόσμον ποῦ ταξιδεύουν πολὺ μακριὰ ἀπὸ τῆς πατρίδος των τὸν χειμῶνα διὰ νὰ πᾶνε νὰ τὸν εὕρουν.

— Εἶνε λοιπὸν γιατροὶς ὁ Ἡλιος ; ἠρώτησεν ἡ Σιδύλλα.

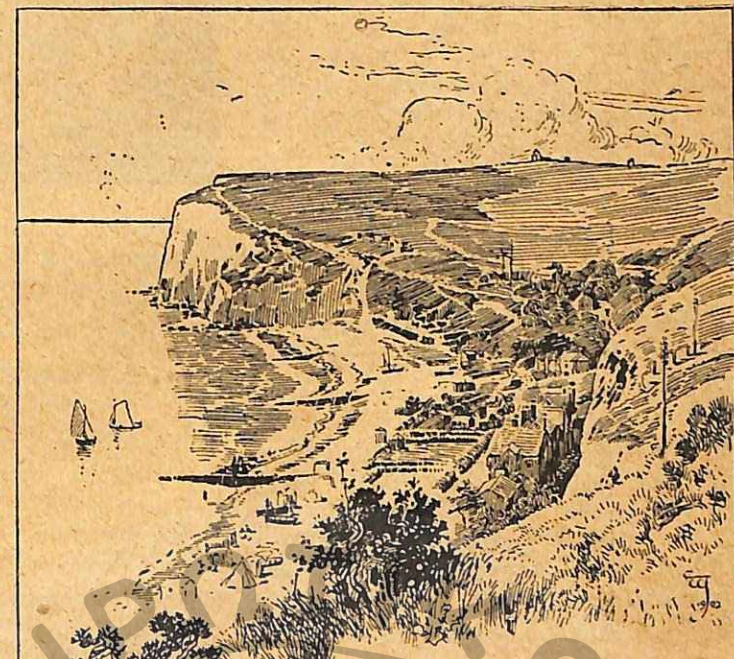
— Ναί, ὁ καλλίτερος γιατρός τοῦ κόσμου, ἀπήντησεν ὁ ἱππότης.

Καὶ ἐξηκολούθησε νὰ τῆς διηγῇ πῶς ὅλος ὁ κόσμος τὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν θαυμάζει, καὶ πολλοὶ φωτογράφοι τοῦ ἔκαμαν τὴν φωτογραφίαν του, ἀλλὰ. . . καμμία δὲν τοῦ μοιάζει. Τῆς εἶπε πῶς κάθε πρωὶ ταντικώτατα, τὴν ὥραν ποῦ λέγουσιν τὰ ἡμερολόγια, σηκώνεται χωρὶς νὰ χροσημέρῃσῃ οὔτε στιγμὴν, ὅτι κατὰ τὸ μεσημέρι ἔχει πάντοτε ἐξάψεις καὶ ζέστη ἀπὸ τὸν κόπον ποὺ κάμνει διὰ ν' ἀναβῇ τὸν ἀνέφορον τοῦ οὐρανοῦ — ἕως ἐκεῖ ἐπάνω στὰ μεσοῦρανα ! — καὶ ἔπειτα πάλιν καταπραύνεται, ἀλλὰ τὸ πρόσωπό του γίνε-ται κόκκινο-κόκκινο κατὰ τὸ βράδυ, τὴν ὥραν ποὺ πᾶει νὰ κάμῃ τὸ βραδυὸν λου-

τρό του εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ κοιμηθῇ. Κοιμᾶται, χωρὶς νὰ ξυπνήσῃ ποτέ του τὴν νύκτα, κι' ὁ κόσμος ἂν χαλάσῃ ! — καὶ τὸ πρωὶ πάλιν σηκώνεται τὴν ὥραν ποῦ πρέπει.

Ἡ Σιδύλλα τα ἤκουσεν ὅλα αὐτὰ καταμαγευμένη.

Ἡ ἱππότης τῆς εἶπε ἀκόμη ὅτι καμμία φορά, ὅταν δὲν εἶνε στὴν καλὴν του διάθεσιν, διὰ νὰ μὴν τὸν ἰδῇ ὁ κόσμος, τραβᾷ κατὰ κουρτίνας ἀπὸ σύννεφα καὶ κρύβεται, — ἰδίως ὅταν ὁ κόσμος ἀρχίσῃ νὰ τὸν βαρύνεται καὶ νὰ λέγῃ : « Ὄψ ! μᾶς ἐψῆσε ὁ ἥλιος ! » Ἀλλὰ ἅμα κρυφθῇ, ὅλοι ἀρχίζουν νὰ τὸν ἐπιθυμοῦν, καὶ αὐτὸς εἶνε τόσο καλός, ὥστε διώχνει τὰ σύννεφα, καὶ πάλιν φανερόνεται, — ἂν



« Καὶ φέγγει εἰς τὴν ἑρῆαν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν. » (Σελ. 38, στ. α'.)

καὶ ἐνίοτε, ὅταν τὸν πεισμώνουν, θυμώνει καὶ αὐτός, καὶ μένει πολλὰς ἡμέρας κομμένος. Εἶνε ὅμως καὶ μερικοὶ ἄνθρωποι ποῦ τόσον πολὺ τὸν σέβονται, ὥστε τὸν λατρεύουν ὡς θεόν, — καὶ αὐτὸς γελᾷ μετ' αὐτὸν ἀφέλειάν των.

— Καὶ νὰ τὸν ὄγῃς τί ἑξοχὸς καλλιτέχνης ποῦ εἶνε, καὶ τί καλαισθησιὰν ποῦ ἔχει ! — ἐπρόσθεσε μ' ἐνθουσιασμὸν ὁ κύριος Αὐγερινός. Τοῦ ἀρέσουν τὰ ὠραῖα χρώματα, καὶ τόσον λαμπρὰ τὰ συνδυάζει, ὥστε καὶ οἱ περιφημότεροι ζωγράφοι τὸν ζηλοῦν, ἀλλὰ δὲν κατορθώνουν νὰ τὸν περάσουν εἰς τὴν τέχνην· καὶ ἀναγκάζονται ν' ἀντιγράφουν διαρκῶς τὰ ἔργα του, καὶ νὰ μένουν αἰώνως μαθηταὶ του. Ἐλησμόνησα νὰ σοῦ εἰπῶ ὅτι αὐτὸς ἐτοιμάζει ὅλα τὰ χωράγια εἰς ὅλην τὴν γῆν, διὰ νὰ τα θερίσουν οἱ γεωργοὶ καὶ τόσο πολὺ δουλεύει ὥς ποῦ νὰ ὠριμάσουν τὰ σιτάρια, καὶ τόσο δύσκολη εἶνε αὐτὴ ἡ ἐργασία, ὥστε



κὴν *Παρσέληνον*, *Χαράν* τῶν *Γορέων* καὶ *Ἰλίου Μέλαιθρον*— ἡ *Μιροδόλος Χαραυγὴ* μὲ τὸν *Διάβολον*— *Ἐσπερινόν*, *Λάτριδα* τῶν *Ἀστέρων*, *Ἀμυσταγῆ Χρωστήρα*, *Δουλοῦδι* τῆς *Καρδιᾶς* καὶ *Κοκκουναροθρεμμένον*— ὁ *Μαῦρος* *Ἀετὶς* μὲ τὸν *Ἀετὸν* τῆς *Ἐρήμου*, *Αἰμιλίαν Χωδ*, *Μι-Πι-Πι*, *Βασιλέα* τῶν *Ρόδων* καὶ *Κύρ-Μέρτιον*— ὁ *Ζδ-Ζδ* μὲ τὸν *Κρόταλον*, *Δουλοῦδι* τῆς *Καρδιᾶς*, *Ἀῖσαν* τοῦ *Πηλίου*, *Βρύχωνα* καὶ *Μερελίαν*— ὁ *Μερελίαν* μὲ τὴν *Μελίσσαν* τοῦ *Ῥητιοῦ*, *Ψυχολόγον*, *Κόκκινον Κρίνον*, *Κυπριακὸν Ἀστέρα* καὶ *Αἰγυπτιακὴν Μοῦμιαν*— ἡ *Ἰδιότροπος Νεῦρις* μὲ τὴν *Ποιμενίδα* τοῦ *Παραχαϊκοῦ*, *Λάτρην* τῆς *Δήμητρος* καὶ *Ἀστέρην* τῆς *Ἀρατολῆς*— τὸ *Ἐρδοξον Μεσολόγγιον* μὲ τὴν *Δρὸν* τοῦ *Παρασσῶν*, *Στρίγγλαν* καὶ *Τζιριτζάντζουσαν*— ὁ *Ἰππότης* τοῦ *Μεσαίωρος* μὲ τὸν *Ἐλλήνα*, *Ἀθλήτην*, *Δελαμόλ*, *Ἀγωνιώσαν Ψυχὴν*, *Χαϊδενυμένην Βασιλοπούσαν* καὶ *Γηραιὸν Νεῖλον*— ὁ *Ἀῖρος* τοῦ *Γάνου* μὲ τὴν *Λάτριδα* τοῦ *Ῥαίλου*, *Ἀριελ*, *Ποθητὴν Ἀνάμνησαν*, *Ἀνεμόνην* τοῦ *Βουροῦ* καὶ *Κάρολον Δέκατον*— ἡ *Μεσημβριτὴ Ἀκτὴ* μὲ τὸ *Ἰδεῶδες Κουλλάκι*, *Γαλλικὴν Ναυαργίδα*, *Ἀεροναυτοπούσαν* καὶ *Χρυσὴν Ἀρδοξομένην*— ὁ *Φιάκας* μὲ τὸν *Μεριστέα* καὶ *Ἰππότην* τοῦ *Μεσαίωρος*.

Ἡ *Διάπλασις* ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς *Ἀλτρὸν* τῆς *Δήμητρος* (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐξασπάζωμαι διὰ τὴν Κρήτην πληρόνομεν ταχυδρομικὰ ἐξωτερικοῦ ἐπομένως καὶ ἡ συνδρομὴ εἶνε ἐξωτερικὴ) *Πυρειοπούλην* (ἔστειλα σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις) *Ἐπος Πτερόεν*, *Μπάριπα-Λινάρδον* (ἀπὸ τώρα δὲν εἰμπαρῶ νὰ σου εἰπῶ τίποτε· περίμενε τ' *Ἀποτελέσματα*) *Πανταχρὸν Παρόντα* (ἐλήφθησαν εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαβήσεις, καὶ νὰ μου γράφῃς συχνότερα) *Ῥεάδα* τῆς *Χίου* (καλὴν ἐντάμωσιν λοιπὸν!) *Ἀθηνᾶν* *Ι. Οἰκονομίδου*, *Ἀφρίλιν* *Κύμα*, *Κόμην* *Ζιλ* δὲ *Μιροῦν* (ὁ *Ἀνακίας* σὲ χαίρει καὶ σου ἀπαντᾷ νὰ μὴν ἀνυπακούῃς...) *Ἰππότην* μὲ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ πρώτου φυλλάδιου) *Σωσὼ* *Γ. Κρέμου* (τὸ ἔστειλα ἐκ νέου) *Κρόταλον* ([*ΕΕ*] διὰ τὴν λαμπρὰν περιγραφὴν) *Ἀρδελὴν* *Σουλιώτισσαν*, *Ματαγιοφάγον*, *Ζδ-Ζδ* (εἶδες πού σου ἐνεκρίθη δύο φορές τὸ ψευδώνυμόν σου; τοῦτο συνέβη διότι μοῦ το ἔγραψες δύο φορές σ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰς ἐνεργείας) *Κ. Ι. Λάκαριν* (τὰ ἔστειλα) *Πρίγκιπα* τῆς *Ἑπταλφῶν* ([*Ε*] διὰ τὸ ἐξυπνὸν ποιηματάκι· δὲν ἔλαβα ἐπιστολὴν τοῦ φίλου *Δ.Κ.* καὶ δι' αὐτὸ δὲν εἶδε τὸ ψευδώνυμόν του) *Ἀῖσαν* τοῦ *Πηλίου*, *Νηγερίαν*, *Ἰππότην* τοῦ *Μεσαίωρος* ([*ΕΕ*] διὰ τὴν ὥρασαν καὶ πατριωτικωτάτην ἐπιστολὴν· δὲν ἔλαβε λοιπὸν τὴν ἀπάντησιν ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν σου) *Βασιλέα* τῶν *Μαύρων* ([*Ε*] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολὴν· ἂ, δὲν θὰ μ' ἐξάλλεις κοθόλου ἂν ἔγραψες καὶ περισσότερα) *Αἰγυπτιακὸν Φοῖνικα* (εὐχαριστῶ πολὺ) *Ναυσικῶν* ([*ΕΕ*] καὶ ἡ προηγουμένη ἐπίσης ὥρασα ἐπιστολὴ σου ἐλήφθη καὶ βεβαίως θὰ εἶδες τὴν ἀπάντησιν) *Ἀνέλιπτον* *Χαράν* (ἔλαβα εὐχαριστῶ πολὺ) *Ἐργατικὸν Μύρμηκα* (ἔστειλα) *Αἰγυπτιακὴν Μοῦμιαν*, (εὐχαριστῶ) *Ἐσπερίαν Ἀῖσαν* (πέρασαν οἱ χιονιστρες; περίμενε δὲ μοῦ γράφεις) *Χρυσὴν Μαυρογιάννην* (ἔγινες καλὰ;) *Ἀθῶνα* *Καρδιάρ* (κατενθουσιασμένη μὲ τὸ πρῶτον φυλλάδιον· τί ζωηρά, τί θερμὰ πού τα γράφεις!) *Ροδότην* *Ροδόπουλον* (πέρυσιν εἶχες τὸν ἀριθμὸν 1201 καὶ ἐκέρδισες τὸν δὲν τόμον, τὸν ὅποιον σοῦ ἔστειλα ταχυδρομικῶς πῶς, δὲν τον ἔλαβες;) *Δίχρωμον* *Φοῖβιον* ([*ΕΕ*] διὰ τὴν ὥραιστατήν ἐπιστολὴν καὶ διὰ τὰ ποιηματάκια· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας) *Ναυτοδόξον* (ἡ ἐνδυμασία τοῦ Πάπα εἶνε νομίζω, λευκὴ) *Κάπο* *ντ'* *Ὀπερα*, *Ταπεινὸν* *Γιασμὲ* ([*Ε*] διὰ τὴν πε-

ριγραφὴν τῆς ἑορτῆς νὰ ξαναστείλῃς τὰς λύσεις εἰς *Δυσόχαρτον*) *Δόρδον* *Κίτσερεν*, (Βραβεῖον ἔστειλα) *Δικηγόρον* τῆς *Νεολαίας* (λαμπρὰ ἡ ἰδέα· ἀλλ' ὁ νόμος ἀπαγορεύει τὰ χρηματικὰ *Δαχεῖα*) *Ἀθηνᾶν* *Ἰερουνημιονος* (εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρωτοχρονιατικὴν κάρταν· δὲν τὴν ἀνέφερα μὲ τὰς ἄλλας, διότι καθυστέρησε) *Ἐνδοξον* *Μεσολόγγιον* (εὐχαριστῶ πολὺ) *Ἀλάον* *Τεττιρα* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 24 *Ἰανουαρίου* ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

## ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις δεκατὶ μέχρι τῆς 10 *Μαρτίου*

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὲν νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν οὐ διαγωνιζομένων, πωλεῖται ἐν τῇ *Ἐφημέρῳ* μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιεχίει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται πρ. 1.

### 47. Δεξιόγραφος

Γράμμα τὸ πρῶτον στὸ δευτέρῳ μου  
Θίναγνωρίσῃς ἀντωνυμίαν.  
Καὶ θὰ συλλάβῃς τὸ σύνολόν μου  
— Βεβαίως ὅμως ἀπ' τὸν λαϊκόν μου, —  
Ἵγρὸν ἂν λάβῃς τινὲς τὴν χρεῖαν.

Ἐστὴν ὑπο τοῦ Μαύρου Ἀετοῦ

### 48. Συλλαβογράφος

Ἐνοῦται χώρας κάτοικος  
μὲ γράμμα καὶ ποτάμι,  
Κι' ἀρχαίαν μεγαλόπολιν  
ἡ ἔγνωσ' ἡ τῶν κάμει.

Ἐστὴν ὑπο τοῦ Αἰμαργο Ποντίκι

### 49. Τονόγραφος

Τὸν τόνον ἐνὸς πάθους  
Κινῶ πρὸς τὰ ἐπάνω,  
Καὶ χωρὶς κόπον ἄλλον  
Ἐνα φυτὸν σοῦ κάνω.

Ἐστὴν ὑπο τοῦ Δουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς

### 50. Ἀνιγμὰ

Καθ' ὅλην, φίλε, τὴν ζωὴν μου,  
Πίνω νεράκι ἀλμυρὸν,  
Ἀφ' οὗ δὲ χάσω τὴν ζωὴν μου,  
Μόνον γλυκὸ πίνω νερό.

Ἐστὴν ὑπο τῆς Μυστηριώδους Φύσεως

### 51. Πυραμῖς

+ Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν μέσον μετα-  
\*+\* = Ἐπίρρημα. [φορᾶς.  
\*\*+\* = Πόλις τῆς Δύστερας.  
\*\*\*+\*\*\* = Ἐπίθετον.  
\*\*\*\*+\*\*\*\* = Φιλόσοφος.

Ἐστὴν ὑπο τοῦ Πανταχρὸν Παρόντος

### 52. Λογοπαλινῶν

Ποία πόλις ἔχει τοὺς περισσوترὺς καλογήρους;  
Ἐστὴν ὑπο τοῦ Ἑλλήνος Ἀθλήτου

### 53. Μαγικὸν Γράμμα μὲ φράσιν

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν  
κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ  
αὐτοῦ, σχηματίζοι ἄλλας τόσας λέξεις, ὅσες  
λοῦσας κατὰ σειρὰν φράσιν  
τόμος, πατρίς, γῆρας, ἀπρεπείας.

Ἐστὴν ὑπο τοῦ Διμ. Ε. Κονακίη

### 54. Ποικίλη Ἀκροστιχὴς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητου-  
μένων λέξεων, τὸ δευτέρον τῆς δευτέρας, τὸ  
τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέτης, σχηματί-  
ζουσι ποταμὸν τῆς Εὐρώπης.

1. Κριετὴ τοῦ Ἀδου. 2. Νῆπος τοῦ Αἰγαίου.  
3. Ὄρος τῆς Ἑλλάδος. 4. Ποταμὸς τῆς Ἰτα-  
λίας. 5. Ρῆτωρ Ἀθηναῖος.

Ἐστὴν ὑπο τοῦ Κορυθαίλου Ἐκτοφους

### 55. Ἑλλητισμῶν

ει - ιη - οχο - ο - α - α - οα

Ἐστὴν ὑπο τοῦ Μακρο-Γιαλοῦ

### 56. Γρῦφος

Βουλεύου, βουλεύου, καὶ, καὶ, καὶ, ὦ.  
τί ὦν, L, Θ.  
τὸν

Ἐστὴν ὑπο τοῦ Αἰοντος τῆς Χαϊρονείας

## ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 47.

591. Μάστιξ (μά, Στύς). — 592. Φιλόρα-λύ-  
ρα. — 593. Ἀστρος-Ταρσός. — 594. Κρέων-  
Κρέουσα.

595. Κ ΔΙΣ 596. ΠΕ-ΔΕ-ΚΑΝ  
ΙΑΝΟΣ ΛΕ-ΔΙ-ΝΑ  
ΙΑΝΟΣ ΚΑΝ-ΝΑ-ΒΙΣ  
ΔΑΜΑΛΙΣ

ΚΙΝΑΜΩΜΟΝ 597. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΛΩΜΟΣ 598. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΙΜΟΣ 599. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 600. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 601. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 602. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 603. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 604. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 605. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 606. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 607. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 608. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 609. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 610. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 611. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 612. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 613. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 614. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 615. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 616. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 617. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 618. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 619. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 620. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 621. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 622. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 623. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 624. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 625. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 626. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 627. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 628. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 629. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 630. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 631. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 632. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 633. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 634. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 635. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 636. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 637. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 638. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 639. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 640. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 641. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 642. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 643. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 644. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 645. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 646. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 647. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 648. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 649. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 650. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 651. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 652. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 653. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 654. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 655. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 656. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 657. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 658. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 659. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 660. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 661. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 662. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 663. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 664. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 665. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 666. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 667. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 668. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 669. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 670. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 671. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 672. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 673. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 674. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 675. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 676. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 677. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 678. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 679. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 680. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 681. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 682. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 683. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 684. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 685. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 686. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 687. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 688. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 689. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 690. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 691. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 692. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 693. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 694. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 695. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 696. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 697. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 698. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 699. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 700. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 701. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 702. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 703. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 704. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 705. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 706. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 707. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 708. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 709. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 710. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 711. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 712. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 713. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 714. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 715. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 716. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 717. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 718. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 719. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 720. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 721. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 722. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 723. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 724. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 725. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 726. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 727. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 728. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 729. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 730. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 731. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 732. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 733. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 734. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 735. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 736. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 737. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 738. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 739. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 740. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 741. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 742. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 743. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 744. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 745. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 746. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 747. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 748. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 749. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 750. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 751. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 752. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 753. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 754. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 755. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 756. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 757. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 758. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 759. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 760. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 761. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 762. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 763. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 764. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 765. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 766. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 767. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 768. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 769. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 770. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 771. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 772. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 773. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 774. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 775. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 776. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 777. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 778. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 779. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 780. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 781. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 782. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 783. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 784. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 785. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 786. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 787. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 788. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 789. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 790. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 791. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 792. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 793. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 794. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 795. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 796. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 797. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 798. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 799. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 800. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 801. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 802. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 803. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 804. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 805. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 806. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 807. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 808. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 809. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 810. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 811. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 812. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 813. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 814. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 815. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 816. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 817. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 818. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 819. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 820. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 821. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 822. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 823. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 824. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 825. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 826. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 827. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 828. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 829. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 830. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 831. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 832. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 833. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 834. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 835. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 836. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 837. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 838. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 839. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 840. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 841. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 842. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 843. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 844. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 845. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 846. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 847. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 848. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 849. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 850. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 851. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 852. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 853. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 854. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Πρί-  
ΣΟΣ 855. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ (Π